

IN DE VERTE

Thema's: Bevrijding van Nederland, Soldaten

Locatie: Nederland, Sittard

Door: Celine Daemen

Dit verhaal is van Tillie (1938). Zij groeide op in een klein dorpje in de buurt van Sittard. Ze was zes jaar toen Limburg werd bevrijd. Ze zat in de tuin toen er plots een Duitse soldaat uit de bosjes kwam en in paniek voor haar stond: “Ich muss in das Dorf sein!” Ze wees de Duitse soldaat, die op de vlucht was, de weg. Even later die dag speelde ze met haar vriendinnetje op straat en zag ze dezelfde soldaat dood in de berm liggen. “Zonder bloemen. Niks!” Nog steeds ziet ze het voor zich, het beeld is op haar netvlies gebrand. Nog steeds raakt het haar.

Monoloog. ACTEUR staart tijdens het praten naar publiek. In de ogen zien we de suggestie van herinneringen die voorbij trekken, alsof de oorlog als een film wordt afgespeeld. De inkleuring van de woorden dient suggestief te zijn en muzikaal. Alsof al pratend geprobeerd wordt om de herinneringen naar boven te halen

ACTEUR Hoe het rook
 Hoe het klonk
 Hoe grijs het was
 Die ene dag
 Die ene nacht

 De soldaat
 Hij ligt daar

Kijkt naar de grond

ACTEUR Geen bloemen

Kijkt terug naar publiek

ACTEUR “Ich muss in das Dorf sein!”
 Ik wijs

Wijst

ACTEUR Hij ligt daar
De kamers
De huizen
De kamers
De spullen
De veilige kamers
Het wachten

Actief naar het publiek

ACTEUR Stel je nu eens voor:
Alle oude mensen vallen
Op een dag
Een doodnormale dag
Van hoge grijze flatgebouwen omlaag
Langs miljoenen raampjes
Langs lichte
En donkere wolken
Door een mistdek heen
De diepte in
Hun rimpels
Wapperend in de wind
Hun versleten gewrichten
Stijf als het geraamte van een vlieger
Hun dunne haren
Stijl omhoog geslagen
Ze vallen naar beneden
En zo storten ze
Van hoge grijze flatgebouwen
Zo de diepte in
Totdat wij alleen nog
Heel erg in de verte
Kleine stipjes zien van wat zij waren
Van wat zij wisten
Van
Hoe het rook
Hoe het klonk
Hoe grijs het was
Die ene dag
Die ene nacht
Totdat wij alleen nog
Heel erg in de verte
Kleine stipjes zien van hoe het was
De soldaat
Hij ligt daar

Kijkt naar de grond

ACTEUR Geen bloemen

Kijkt terug naar publiek

ACTEUR “Ich muss in das Dorf sein!”
Ik wijs

Wijst

ACTEUR Hij ligt daar
Zonder bloemen

In 2018 speelde de voorstelling ‘Weet je nog, weet je niet meer’ in Sittard (regie: Celine Daemen – productiehuis: Het Laagland). Een voorstelling over herdenken en de onmogelijkheid om te herinneren wat we zelf niet hebben meegemaakt.